

Endelig tog mindretallet i sin udtalelse stilling til byggezoneordningen. Efter den af mindretallet skitserede lovgivning skulle zonerne for boligbyggeri ved en zonestælsæggelse altid ansættes til så stort et areal, at det på ansættelsens tidspunkt skønnedes at slå til i 15 år. Udviklingen skulle derefter stadig følges, og skønnede man på noget tidspunkt, at der ikke var byggearealer til mere end 7 år, skulle byggezonerne udvides til et areal, der skønnedes tilstrækkeligt til 15 år. På samme måde skulle der forholdes for erhvervszoner, her var tidsrummene dog 10 og 25 år.

Et *andet mindretal* (det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) var enig i en række af disse bemærkninger. Især under hensyn til, at de af lovforslaget berørte kommuner stærkt havde betonet nødvendigheden af, at lovforslaget gennemførtes snarest, mente dette mindretal imidlertid at burde medvirke til en løsning af de mest påtrængende problemer ved at foreslå lovforslagets §§ 2-6 ændret.

I anledning af det konservative ændringsforslag til lovforslagets § 5, hvorefter de arealer, der skulle kunne erhverves af boligministeren efter indstilling af det i lovforslaget omhandlede udvalg, kun skulle være sådanne arealer, som ved planlægningen reserveredes for offentlige formål, udtalte udvalgets flertal i betænkningen:

„Flertallet mener at måtte fastholde § 5 i dens nuværende skikkelse for derved at fremme mulighederne for en aktiv grundpolitik, således at der skabes basis for en planlægning og effektivisering af bestræbelserne for den tidsmæssigt rette udvikling af området og grundspekulationen modvirkes.“

Ved lovforslagets 2. behandling anerkendte *boligministeren* det saglige sigte i de synspunkter, som venstres medlemmer af udvalget havde givet udtryk for i betænkningen. Når ministeren ikke kunne tilslutte sig synspunkterne, var det især, fordi deres gennemførelse ville betyde en fuldstændig ændring af de kommunale forhold i Københavnsområdet, og det var efter ministerens opfattelse hverken rimeligt eller forsvarligt at tage dette problem op til behandling gennem et nyt lovforslag, så længe forudsætningerne herfor ud fra kommunalpolitiske og økonomiske synspunkter ikke var klarlagt i fornødent omfang. Heller ikke det konservative mindretals ændringsforslag kunne ministeren tiltræde, og ved afstemningen forkastedes disse. Ved 3. behandling vedtoges lovforslaget med 114 stemmer mod 4 (Uafh.), mens 18 medlemmer (V og 2 grl. medlemmer) undlod at stemme.

56. Lov om ændring i lov om invalide- og folkepension. (Om pension i udlandet). (Socialminister *Bomholt*). [A. sp. 381. C. sp. 17].